

[Finansministeren]

overdrive de følger, de har for statsfinanserne. Jeg tror, det er særlig vigtigt, at vi i sager, der drejer sig om store problemer, sørger for at få de rette proportioner i tingene.

Formanden:

Vi går derefter til anden omgang, hvor talletiden for ordførere er indtil 10 minutter. Jeg beder de ordførere, der ønsker ordet, om at melde sig.

Svend Andersen (Rosk. a.) (FP):

Der er et par ting, jeg ønsker at svare på. Hr. Christophersen sagde, at hvis man gjorde, som fremskridtspartiet foreslår, og helt afskaffer bruttokasseunderskuddet, så vil det medføre flere arbejdsløse. Jeg skal sige til hr. Christophersen, at jeg tror ikke, at fremskridtspartiet i år vil være i stand til at fremsætte besparelsesforslag, der helt afskaffer dette bruttokasseunderskud. Dertil er den enorme gældsætning, som dette jo er udtryk for, simpelt hen for stor. Den politik, som socialdemokratiet og venstre og konservative m. fl. i fællesskab har ført, har simpelt hen ført til, at ikke engang vi længere er i stand til at afskaffe hele bruttokasseunderskuddet i form af besparelsesforslag til finansloven.

Vi vil selvfølgelig nedsætte dette underskud ganske væsentligt og så kombinere det med en erhvervsvenlig politik, der virkelig vil være stimulerende både for beskæftigelsen og for betalingsbalancen.

Hr. Brusvang sammenlignede hr. Glistrup med hr. Cicero, og jeg synes, det er en ganske udmærket sammenligning. Hr. Cicero var jo en særdeles kløgtig mand, hvis ideer og tanker og taler har levet i flere tusind år efter hans død, og det er nok ikke utænkeligt, at det vil gå på nøjagtig samme måde med hr. Glistrup. Jeg synes, det er en ganske rimelig sammenligning.

Derefter roste hr. Brusvang centrumdemokraterne for dette partis vilje til at samarbejde med regeringen. Jeg kan ærlig talt ikke se, at centrumdemokraterne har fået særlig meget ud af det. Det er jo ikke således, at bilbeskatningen er blevet lavere, at parcelhusbeskatningen er blevet lavere, eller at andre af CDs mærkesager er blevet gennemført.

Hr. Jens Møller påstod, at det var fremskridtspartiet, der i 1975 torpederede en rege-

ringsmulighed uden om socialdemokratiet. Det var det ikke, hr. Jens Møller. Det, der torpederede denne mulighed, var, at de andre partier – det vil sige V, C, Q, M – ganske enkelt forlangte, at fremskridtspartiet bare skulle være noget stemmekvæg, der fuldstændig uden hensyn til egne ønsker skulle stemme for det, som disse fire partier måtte blive enige om at beslutte. Man kan selvfølgelig ikke forlange, at fremskridtspartiet bare kritikløst skal støtte disse partier, og det gjorde vi selvfølgelig heller ikke.

I øvrigt vil jeg sige om hr. Jens Møllers tale, at jeg synes, den var særdeles positiv, vel faktisk den eneste positive tale, der er holdt i Folketinget her i dag under denne debat. Jeg synes, der lå mange gode, positive ting i den, og jeg tror, at vi på grundlag af de ting, hr. Jens Møller sagde i dag, må kunne finde en mulighed for at gennemføre et fornuftigt samarbejde.

Finansministerens udtalelser til mig var jo den gamle travet. Det er tilsyneladende sådan, at han har en kopi liggende i skuffen, som han hiver op af skuffen, hver eneste gang vi har en debat af denne art. Den starter som sædvanlig med: »Ja, hr. Svend Andersen (Rosk. a.) kom jo med en lang række vilde overdrivelser og misforståelser« – og så kommer han i øvrigt ikke ind på, hvad det var for noget, jeg overdrev, og hvad det var for noget, jeg havde misforstået. Og derefter hiver han den samme bedømmelse op én gang til, som han nu har refereret til fra Folketingets talerstol vel omkring tre eller fire gange, nemlig den bedømmelse, regeringen foretog af vores ændringsforslag til finansloven i marts måned i år. Den bedømmelse lavede man dengang på den måde, at man først vurderede de dele af vore ændringsforslag, der virkede forøgende på arbejdsløsheden, dem vurderede man særdeles negativt, helt urealistisk negativt, og så lagde man de tal sammen, mens man undlod at regne med alle de ting i vores ændringsforslag, der virkede positivt på beskæftigelsen. Den form for budgetlægning svarer til, at man ganske enkelt kun regner udgifterne med og ikke regner indtægterne med; så kan enhver forstå, at man får underskud.

Derfor passer det selvfølgelig heller ikke, når finansministeren udtaler, at fremskridtspartiets ændringsforslag vil betyde større arbejdsløshed, større statsunderskud etc.